

4. Омельченко Г. Ю. Фактор національної ідентичності в державотворенні епохи модерну. // Українське державотворення: історичний аспект: матеріали Всеукраїнської наукової конференції. Харків, 28 травня 2021 р. – Харків:ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2021. – с. 211-213.

Науковий керівник
канд. ек. наук, ст.викл. Омельченко Г.Ю.

Левченко М. Д.

Державний біотехнологічний університет

SOFT SKILLS КОМПЕТЕНЦІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Професійна компетентність є одним з найголовніших компонентів професіоналізму майбутнього фахівця, яка дозволяє виконувати професійну діяльність з високою ефективністю. Аналіз вимог роботодавця до молодих фахівців виразно вимагає й того, щоб були розглянуті конкретні компетенції, які повинен мати спеціаліст для успішного та ефективного виконання роботи. Як правило, ці компетенції є надпрофесійними. Тобто, універсальними для фахівця абсолютно будь-якої галузі і не пов'язаними з його посадовими обов'язками.

Сучасний фахівець — це висококваліфікований професіонал, який поєднує загальні знання зі знаннями конкретної галузі діяльності, вміє визначати першочергові завдання та володіє вмінням налагоджувати взаємодію та взаєморозуміння з людьми, що означає досконале володіння культурою комунікативної діяльності. Саме від комунікативної компетентності залежить здатність особистості досягнути мети у соціальному житті.

Компетентність — це здатність кваліфіковано виконувати завдання та роботу, здійснювати діяльність. Комунікативну компетентність найчастіше визначають як уміння встановлювати та підтримувати необхідні контакти з людьми, здатність особистості до спілкування в одному й декількох видах мовної діяльності, що являє собою придбану в процесі природньої комунікації або ж організованого навчання особливої якості особистості.

Ми розуміємо, що успішна кар'єра пов'язана не лише з якісним виконанням прямих посадових обов'язків, реалізацією професійних знань та навичок. Її успіх залежить і від того, як молодий фахівець, теперішній здобувач вищої освіти, вміє планувати свою діяльність, визначати завдання для досягнення цілей, розставляти пріоритети, спілкуватися з колегами та керівництвом.

Soft skills (з англ. «гнучкі навички») – назва універсальних компетенцій, які найчастіше можуть бути ключовими в успішній трудовій діяльності. Зазначимо основні із них, найбільш затребуваних роботодавцями і часто застосовуваних спеціалістами:

1. Критичне мислення – процес міркування, який використовується для об'єктивного аналізу якогось предмета з метою формування оцінного висновку; здатність ставити під сумнів будь-яку інформацію, власні ідеї

2. Адаптивність – уміння швидко та ефективно пристосовуватися до швидких змін, наприклад, умов праці чи завдань проекту.

3. Міжособистісні навички комунікації – вміння взаємодіяти коїться з іншими учасниками робочого процесу, регулювати конфлікти, працювати у команді.

4. Технічна грамотність – впевнене володіння ПК та різними (профільними) програмними забезпеченнями.

5. Навички дослідження – включають пошук, відбір, аналіз та застосування релевантної інформації, у тому числі з використанням технічних засобів.

6. Вміння вирішувати проблеми та приймати рішення – здатність бачити варіанти вирішення ситуацій, перспективи, використовувати наявний досвід та на основі цього приймати рішення.

7. Тайм-менеджмент - організація часу, вміння ефективно розподіляти завдання до виконання, витрачаючи при цьому мінімально необхідну для цього кількість часу.

8. Трудова етика – виконання завдань професійно, ефективно та відповідально, у тому числі й успішно з першого разу без подальших виправлень.

9. Емоційний інтелект – вміння керувати власними емоціями, не давати їм взяти нагору, наприклад, у конфліктних ситуаціях. Цей скіл важливий при взаємодії з колегами, керівництвом, проявляється у почутті такту та своєчасності реакції.

10. Управління проектами – навички організації, планування, супроводу та ефективної реалізації

Реалізація комунікативних компетентностей фахівця пов'язана з його особистими якостями — емоційно-вольовими, чуттєвим сприйняття зовнішніх предметів, а також загальними — володінням технікою спілкування, знанням психологічних особливостей людини, нормами ввічливості та сприйняттям правил поведінки у суспільстві тощо.

Успішна участь у робочому процесі, досягнення цілей залежить не тільки від того, наскільки добре ви розумієтеся у своїй професійній галузі, але й від того, наскільки ефективно, наприклад, ви вмієте спілкуватися з колегами. Від цієї компетенції залежить те, наскільки буде результативною ваша командна робота, чи зможете ви звертатися за допомогою у вирішенні питань і навіть чи оберуть вас у кандидати на позачергове підвищення.

Література

1. Данченко І. А., Моїсеєва Н. І. Методологічні і методичні основи підготовки студентів вищих аграрних навчальних закладів за спеціальністю Туризм // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка. – 2017. – №. 188. – С. 82-91.

2. Доброва С., Омельченко Г. Ю. Проблеми мотивації навчання у вищій школі. // Матеріали студентських наук. праць кафедри ЮНЕСКО "Філософія людського спілкування" та соціально-гуманітарних дисциплін. Вип. 2. Харків : ХНТУСГ- с. 19-22.

3. Нанка О., Моїсєєва Н. Національно-патріотичне виховання студентської молоді (з досвіду виховної роботи Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка) //Новий Колегіум. – 2018. – №. 3. – С. 20-26.

4. Омельченко Г. Ю. Фактор національної ідентичності в державотворенні епохи модерну. // Українське державотворення: історичний аспект: матеріали Всеукраїнської наукової конференції. Харків, 28 травня 2021 р. – Харків:ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2021. – с. 211-213.

Науковий керівник
канд. ек. наук, ст. викл. Омельченко Г. Ю.

Лихоліт А. Р.

ВСП «Харківський фаховий коледж харчової промисловості ХНТУСГ»

Науковий керівник – завідувач відділення харчових технологій Абрамова Т. С.

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ ЯК ЧИННИК ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Невід'ємною фундаментальною характеристикою людини, нерозривно пов'язаної з її природою, є стать. Стать - це характеристика людини, на яку не можна не звернути уваги. Саме в статевій приналежності людина відчуває свою біологічну природу, її незмінюваність. Але далеко не тільки біологічну.

Поруч з поняттям «людина» є рівноцінними поняття «особистість», «індивідуальність», що характеризують насамперед щось особливе, що відрізняє конкретну людину як індивіда і як особистість від всіх, включаючи як природні, тілесні, так і психічні і соціальні властивості вироблені в процесі людського розвитку. Якщо мова йде про соціологічні характеристики статі, на противагу власне біологічним, характеризуючи спосіб життя, поведінку, наміри застосовують поняття «гендер».

Кожен раз, коли мова йде про поняття гендеру в сучасних умовах, доводиться постійно долати існуючий стереотип «жіночого питання», підкреслюючи тим самим, що гендерні проблеми є, перш за все, проблемами соціальними, проблемами не тільки жінок, а й чоловіків, проблемами всього суспільства, які не зводяться лише до фізіологічних взаємин і розподілу ролей у відтворенні народонаселення.

Термін «гендерна рівність» в контексті суспільних і соціально-економічних перетворень має на увазі умову рівності перед законом, рівних можливостей (включаючи рівність в отриманні винагороди за рівнозначну роботу, а також в доступі до людських ресурсів) за своїми інтересами незалежно від статі людини. Гендерна рівність - складова загального принципу рівності як принципу демократичної побудови суспільства. Право розуміється сьогодні як рівна міра свободи всіх і кожного - жінок і чоловіків. Конструкція такої рівності розкривається через категорію прав людини як універсального стандарту, який є єдиним для обох статей. Відмінності, що стосуються репродуктивної сфери жінок і чоловіків, не призводять до нерівності, яке може виникнути під впливом тих чи інших соціальних факторів, ситуацій, дій. Фізіологічні відмінності не